

Motýl Povaleč

Karel Plíhal

1. Ve všech novinách furt znova stejná tvář tak znavená
Pod ní velká slova dávno smyslu zbavená

R: Krásné je, když srdce touží začít znova, leč
Kavárnou neslyšně krouží motýl Povaleč

2. Stojím v řece, času po pás, v zadní kapse europas
Vesmír už jsem propás', ale tebe nepropás'

R.

3. Jsem šťastnej? Kdoví jestli, šeptá slza za víčkem
Když ruka na stůl kreslí obraz dámy s písíčkem

R.

4. Venku za okny je brajgl, nebem prolít' zlatej šíp
Stejně je to jenom vagl, co ho Pámbu špatně típ'

R.

5. Ve sklínce sotva na lok, v hlavě hejno zlatejch ryb
A číšník jako žralok reaguje na pohyb

R.

6. Než docinkají sklínky, no a než se vymotá
Krátký záznam z černé skříňky mého života

R.

Motýl Povaleč

R.